

Sygn. akt IV U 603/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2018 r.

sprawy K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 lutego 2018r

znak : (...)/ (...)- (...)

I. oddala odwołanie

II. zasądza od K. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. kwotę 180 złotych / słownie : sto osiemdziesiąt / tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 603/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 lipca 2018 r.

Decyzją z dnia 27.II.2018 r. znak: (...), nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na treść przepisów ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady, stwierdził, że K. D. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1.XI.2012r. do 30.IX.2013 r. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej K. D. figuruje jako przedsiębiorca K. D. (...) z datą rozpoczęcia wykonywania działalności od 14.X.2010r Wpis został

wykreślony z urzędu. Z zapisów wynika dodatkowo, że zawiesiła działalność gospodarczą od 12.X.2013r. Ponowne rozpoczęcie działalności gospodarczej od 1.III.2017r. (wpis aktywny).

W rozpatrzeniu wniosku K. D. złożonego w sprawie o ustalenie właściwego ustawodawstwa Oddział ZUS:

1. pismem z 30.01.2013 znak: (...) - (...) ustalił dla wnioskodawczyni ustawodawstwo polskie w trybie art. 16 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.IV.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE. (...) z dnia 30.X.2009r str. 1, z późn. zm.), w związku z zatrudnieniem u pracodawcy (...) B. P. przy jednoczesnym prowadzeniu działalności na własny rachunek na terytorium P. na okres od 1.XI.2012r. do 30.XI.2012r.,

2. pismem z 30.I.2013 znak (...) - (...) ustalił dla wnioskodawczyni ustawodawstwo słowackie w trybie art. 16 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.IV.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE. (...) z dnia 30.X.2009 str. 1 z późn. zm.), w związku z zatrudnieniem u pracodawcy (...) B. P. przy jednoczesnym prowadzeniu działalności na własny rachunek na terytorium P. na okres od 1.XII.2012r.

O powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w R. poinformował instytucję wyznaczone przez władzę właściwe zainteresowanych państw członkowskich wskazując, że oczekuje na ich stanowisko w terminie 2 miesięcy od momentu poinformowania o tymczasowym ustaleniu ustawodawstwa mającego zastosowanie.

Oddział w R. zastrzegł, że w przypadku nie poinformowania w tym terminie oddziału w R. o niemożności zaakceptowania określonego mającego zastosowanie ustawodawstwa lub o swojej odmiennej opinii w tej kwestii ustalenie, że do zainteresowanego znajdować będzie ustawodawstwo słowackie, stanie się ostateczne.

Pismem z 8.IV.2013r. znak (...) - (...) - BA instytucja s. S. P. poinformowała Oddział ZUS, że nie może zaakceptować ustalonego przez Oddział ZUS jako właściwego, ustawodawstwa s. od 1.XI.2012r.

W dniu 22.IV.2013r. (...) Oddział w Ś. wydał postanowienie znak: (...) - (...) - SK o wygaśnięciu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego pracownika K. D. zatrudnionej u pracodawcy (...) B. P. – które zgodnie ze s. ustawodawstwem nie powstało w okresie od 1.XI.2012r.

Na skutek powyższego Oddział ZUS pismem z dnia 12.V.2017r. znak (...) - (...) zmienił swoje pierwotne stanowisko (zawarte w piśmie z 30.I.2013r. znak: (...) - (...)) i ustalił dla wnioskodawczyni ustawodawstwo polskie w okresie od 1.XII.2012 do 30.IX.2013r.

W odwołaniu K. D. zakwestionowała stanowisko ZUS, wnosila o zmianę decyzji i ustalenie, że w okresie spornym nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Zarzuciła naruszenie art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez jego niezastosowanie.

Zarzuciła również naruszenie art. 16 ust. 3 i 4 rozporządzenia 987/2009 z 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia nr 883/2004, przez brak nawiązania kontaktu przez p. organ rentowy z właściwymi instytucjami ubezpieczeniowymi, wobec występujących po stronie p. organu rentowego wątpliwości w kwestii określenia właściwego ustawodawstwa, w związku z informacją od wnioskodawcy, iż do chwili obecnej nie została wyłączona z ubezpieczenia na terenie S., czego potwierdzeniem ma być zaświadczenie o objęciu ubezpieczeniem społecznym w okresie od 1.XI.2012 r. do 30.IX.2013r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w odpowiedzi na złożone odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na swą rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

K. D. od 14.X.2010r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą K. D. (...). Status indywidualnej działalności gospodarczej jest aktywny.

Z posiadanej przez ZUS bazy danych wynika, że z dniem 12.X.2013r. wnioskodawczyni dokonała zawieszenia działalności gospodarczej. Ponownego zgłoszenia dokonała 1.III.2017r. Wpis figuruje jako aktywny.

W okresie od 1.XII.2012r. organ rentowy stwierdził, że wnioskodawczyni podlegała ustawodawstwu słowackiemu z tytułu zatrudnienia w (...) B. P., przy jednoczesnym prowadzeniu działalności gospodarczej wP..

Pismem z dnia 8.IV.2013 S. P. poinformowała ZUS w R., że nie może zaakceptować ustalonego przez ZUS ustawodawstwa s. ustalonego od 1.XI.2012r.

W dniu 22.IV.2013 (...) Oddział w Ś. wydała postanowienie znak (...) - (...)SK o wygaśnięciu obowiązkowego ubezpieczenia pracownika K. D. zatrudnionej u pracodawcy (...) B. Ż. – P., które zgodnie z słowackim ustawodawstwem nie powstało w okresie od 1.XI.2012r. Według s. instytucji ubezpieczeniowej postanowienie jest prawomocne z dniem 12.VII.2013r. (akta ZUS).

Pismem z dnia 20.XI.2017r. ZUS O/R. zawiadomił wnioskodawczynię o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Po zakończeniu postępowania administracyjnego w dniu 27.II.2018r. organ rentowy wydał zaskarżoną w sprawie decyzję obejmując nią okres od 1.XI.2012r. do 30.IX.2013r. (od 12.X.2013 zawieszenie działalności) akta ZUS.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dowody z dokumentów zawarte w aktach organu rentowego oraz w aktach niniejszej sprawy, których treść i forma pozostawały bez zastrzeżeń.

Sąd zważył co następuje :

Nie budzi wątpliwości, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych posiadając informacje z (...) oraz informację s. instytucji ubezpieczeniowej, z której wynika jednoznacznie, iż z dniem 1.XI.2012r. nie powstało obowiązkowe ubezpieczenie społeczne z tytułu wykonywania pracy najemnej na terytorium S. zasadnie uznał, że K. D., która w tym czasie prowadziła działalność gospodarczą na terytorium P., podlega z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom. Podleganie ubezpieczeniom społecznym w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą jest obowiązkowe, o czym stanowi art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2017 r. poz. 1778 j.t.). Jedynym bowiem realizowanym w spornym czasokresie tytułem ubezpieczenia przez wnioskodawczynię była prowadzona działalność gospodarcza wP.. Odmienne stanowisko prowadziłoby do sytuacji, w której wnioskodawczyni mimo posiadania niespornego tytułu do objęcia ubezpieczeniem społecznym, tj. prowadzenia działalności gospodarczej na terenie P. tym ubezpieczeniem nie byłaby objęta.

W okolicznościach niniejszej sprawy z uwagi na podnoszenie przez wnioskodawczynię faktu pozostawania od 1.XI.2012r. w formalnym stosunku pracy z pracodawcą s., odniesienia się wymaga stosowanie przepisów wspólnotowej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE Nr L.04.166/1), a także rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z 16 września 2009 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (WE) Nr 883/2004 (Dz. Urz. UE Nr L.09.284/1), które powinny być stosowane łącznie.

Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego należy do kluczowych kwestii związanych z realizacją swobody przemieszczania się w Unii Europejskiej oraz podejmowania aktywności zawodowej. P. status państwa członkowskiego Unii Europejskiej uzyskała z dniem 1 maja 2004 r., a zatem przepisy rozporządzeń dotyczących koordynacji krajowych systemów zabezpieczenia społecznego stosuje bezpośrednio. Już w preambule rozporządzenia

Rady (EWG) nr 1408/71 wyraźnie zostało stwierdzone, że pracownicy najemni i osoby prowadzące działalność na własny rachunek przemieszczające się we wspólnocie powinny być objęte systemem zabezpieczenia społecznego tylko jednego państwa członkowskiego w celu uniknięcia zbiegu właściwych ustawodawstw i wynikających z tego komplikacji. Dlatego też zasada stosowania ustawodawstwa jednego państwa członkowskiego polega na podporządkowaniu ustawodawstwu tylko jednego państwa czyli stosowanie jego postanowień tak jakby zainteresowany realizował swą aktywność zawodową w całości na terytorium tego państwa.

W tym miejscu wyjaśnienia wymagają pewne definicje określeń wspólnotowych. Praca najemna oznacza formę zatrudnienia. Cechą charakterystyczną stosunku pracy jest to, że przez pewien okres jedna osoba wykonuje świadczenia na rzecz innej osoby pod jej kierownictwem, w zamian za co otrzymuje wynagrodzenie (por. wyroki: z dnia 3 lipca 1986 r. w sprawie 66/85, L.-B., a także z dnia 11 września 2008 r. w sprawie C-228/07, P.). Natomiast pod pojęciem ustawodawstwa należy rozumieć, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, przepisy ustawowe, wykonawcze i inne oraz obowiązujące środki wykonawcze odnoszące się do działów systemu zabezpieczenia społecznego, przepisy danego państwa członkowskiego, które tworzą system zabezpieczenia społecznego o charakterze prawa powszechnie obowiązującego w danym państwie. Treść tak określonej normy nie budzi wątpliwości. Status ubezpieczeniowy ustala się według miejsca wykonywania pracy najemnej. Procedura dotycząca stosowania art. 13 rozporządzenia, czyli poinformowanie przez osobę instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, o wykonywaniu pracy w dwóch państwach, wymaga zastosowania procedury przestrzegającej właściwości i kompetencji instytucji ubezpieczeń społecznych przewidzianej w art. 16 rozporządzenia wykonawczego nr 987/2009.

Procedura ta przewiduje mianowicie, że po uzyskaniu informacji o wykonywaniu przez daną osobę pracy w dwóch lub więcej państwach członkowskich, wyznaczona instytucja państwa członkowskiego miejsca zamieszkania niezwłocznie ustala ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanego, uwzględniając art. 13 rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 rozporządzenia wykonawczego. Takie wstępne określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa ma charakter tymczasowy i o swoim tymczasowym określeniu instytucja ta informuje wyznaczone instytucje każdego państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca (ust. 2). Tymczasowe określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa, przewidziane w ust. 2, staje się ostateczne w terminie dwóch miesięcy od momentu poinformowania o nim instytucji wyznaczonych przez właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich, zgodnie z ust. 2, o ile ustawodawstwo nie zostało już ostatecznie określone na podstawie ust. 4, lub przynajmniej jedna z zainteresowanych instytucji informuje instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego miejsca zamieszkania przed upływem tego dwumiesięcznego terminu o niemożności zaakceptowania określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa lub o swojej odmiennej opinii w tej kwestii (ust. 3). W przypadku gdy z uwagi na brak pewności co do określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa niezbędne jest nawiązanie kontaktów przez instytucje lub władze dwóch lub więcej państw członkowskich, na wniosek jednej lub więcej instytucji wyznaczonych przez właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich lub na wniosek samych właściwych władz ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanego jest określone na mocy wspólnego porozumienia, z uwzględnieniem art. 13 rozporządzenia podstawowego i odpowiednich przepisów art. 14 rozporządzenia wykonawczego (ust. 4). W przypadku rozbieżności opinii między zainteresowanymi instytucjami lub właściwymi władzami podmioty te starają się dojść do porozumienia, zastosowanie ma art. 6 rozporządzenia wykonawczego (ust. 4). Instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo zostało tymczasowo lub ostatecznie określone jako mające zastosowanie, niezwłocznie informuje o tym zainteresowanego (ust. 5).

W niniejszej sprawie, wbrew zarzutom zawartym w odwołaniu, organ rentowy podjął i właściwie przeprowadził czynności wynikające z formalnej procedury. Wiążące dla organu rentowego jest postanowienie instytucji ubezpieczeniowej o wygaśnięciu ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia u pracodawcy B. P. (...).

Wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnego dokumentu potwierdzającego, że podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia na terenie S..

Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia oraz ich prawną ocenę uznać należy, że (...) Oddział w R. wydał prawidłową decyzję, w której stwierdził, że w okresie od 1.XI.2013r. do 30.V.2013r. wnioskodawczyni podlega ustawodawstwu p. w zakresie ubezpieczenia społecznego.

Dlatego wobec bezpodstawności odwołania Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o jego oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 98 kpc.